

België, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Oostenrijk, Zweden en het Verenigd Koninkrijk hebben in hun maatregelen ter omzetting van Richtlijn 94/62/EG in uiteenlopende vorm terugwinning- en recyclagedoelstellingen vastgesteld teneinde het in artikel 6 voorgeschreven resultaat te bereiken. België en Oostenrijk hebben de Commissie om toestemming verzocht om verder te mogen gaan dan de in artikel 6, lid 1, van de richtlijn vastgestelde maximale taakstellingen. Artikel 6, lid 6, van de richtlijn biedt deze mogelijkheid. De Commissie heeft hierover nog geen beslissing genomen.

Finland, Nederland en Portugal hebben de Commissie kennis gegeven van ontwerp-regelgeving waarin terugwinning- en recyclagepercentages worden vastgesteld. De Finse en Portugese ontwerp-maatregelen zijn nog niet goedgekeurd. De Nederlandse instanties hebben de Commissie nog niet laten weten of hun ontwerp al dan niet is goedgekeurd.

Wat Denemarken betreft, is de Commissie niet op de hoogte van eventuele terugwinning- en recyclagedoelstellingen die zijn vastgelegd in de nationale wetgeving ter omzetting van Richtlijn 94/62/EG.

Griekenland en Luxemburg hebben de richtlijn nog niet omgezet en hebben, voorzover de Commissie bekend is, nog geen enkele taakstelling voor terugwinning of recyclage van verpakkingsafval vastgelegd.

(¹) Europe's environment statistical compendium for the Dobris assessment (ISBN 92-827-4713-1).

(²) Zie blz. 282 tot en met 285.

(³) Beschikking van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van de vorm van de tabellen voor het database-systeem overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB nr. L 52 van 22.2.1997).

(98/C 82/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2661/97
van Patricia McKenna (V) aan de Raad
(1 september 1997)

Betreft: Noodzakelijke opneming van overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in de Wereldhandelsorganisatie

Solidar, de vereniging van niet-gouvernementele organisaties die zich bezighoudt met rechten van werknemers en vakverenigingen, heeft een campagne op gang gebracht in het kader waarvan zij aandringt op opneming van zeven belangrijke overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) in de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Deze overeenkomsten beogen bescherming van de fundamentele rechten op het werk, waaronder het recht zich aan te sluiten bij een vakbond, het recht niet te worden gedwongen tot slavernij of dwangarbeid, het recht op zijn eigen jeugd en het recht verschoond te blijven van negatieve discriminatie wegens geslacht, ras, godsdienst en etnische of politieke overtuigingen.

Steunt de Raad de voorstellen van Solidar? Is hij bereid zich ervoor in te zetten dat de WTO zich verplicht de rechten van werknemers en vakbonden in de voorgestelde zin te eerbiedigen?

Antwoord

(28 oktober 1997)

De eerste Ministeriële Conferentie van de WTO, die van 9 tot en met 13 december 1996 in Singapore plaatsvond, heeft zich langdurig beziggehouden met de problematiek van de fundamentele arbeidsnormen. De Raad herinnert het geachte parlementslid er in dit verband aan dat in de, met de goedkeuring van de Europese Unie, door de Conferentie aangenomen slotverklaring duidelijk is aangegeven dat de IAO het bevoegde orgaan is dat deze normen opstelt en zich ermee bezighoudt. In de verklaring wordt evenwel opgemerkt dat secretariaten van de WTO en de IAO „hun samenwerking zullen voortzetten”.

(98/C 82/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2663/97
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie
(25 juli 1997)

Betreft: Rationele planningstechnieken in de elektriciteits- en gasdistributiesector

Wat is er terechtgekomen van de richtlijn tot invoering van rationele planningstechnieken?